

WARSZAWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

DLA OBSZARU WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO

Nr 15

PRUSZKÓW, dnia 14 sierpnia 1948 r.

Rok XV

Treść:

Dział urzędowy.

Przedruki

- Poz. 114 Ust. z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89 poz. 656 z 1921 r.), zmieniona Rozp. Prezyd. Rzeczyposp. z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 151 z 1928 r.)
- Poz. 115 Rozp. Min. Robót Publ. i Min. Spr. Wew. z dnia 2 września 1931 r. o zakazie używania na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 70 z 1931 r.)
- Poz. 116 Rozp. Min. Roh. Publ. z dnia 12 maja 1930 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 43 poz. 373 z 1930 r.)
- Poz. 117 Rozp. Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 58 poz. 458 z 1937 r.), zmienione Rozp. Ministrów Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezp. Publicz. z dnia 30 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 216).

Publikacje Wojewody Warszawskiego

- Poz. 118 Zarządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 23 czerwca 1948 r. L. O. Ogr. II-3a/48 w przedmiocie zmian Zarządzenia Wojewody Warsz. z dn. 15 stycznia 1948 r. o wewnętrznej organizacji i trybie urzędowania starostw powiatowych województwa warszawskiego oraz rzeczowym podziale akt w tychże starostwach.
- Poz. 119 Obwieszczenie Wojewody Warszawskiego z dnia 5 lipca 1948 r. L. dz. P. H. A. II-11/102/48 o zmianie listy rzemiosł

Publikacje Władz i Urzędów podległych

- Poz. 120 Ogłoszenie Starosty Powiatowego Węgrowskiego z dnia 15 lipca 1948 r. Nr 6/48 o uprawomocnieniu się orzeczenia, dotyczącego wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Cierpięta, gm. Ossówno, pow. węgrowskiego.

Dział nieurzędowy.

- Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.
Ogłoszenie o przetargu.

DZIAŁ URZĘDOWY

Przedruki

Poz. 114

U S T A W A

z dnia 7 października 1921 r.

o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

(Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656 z 1921 r.)¹⁾

I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Używanie dróg publicznych dozwolone jest przy zachowaniu przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzeń, wydanych na jej podstawie.

Art. 2. Ochronę i utrzymanie dróg publicznych wykonywują przy ścisłym zastosowaniu niniejszej ustawy właściwe zarządy drogowe, ustanowione wedle postanowień ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. z r. 1921, Nr 6, poz. 32) o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Szczegółowe rozporządzenie o używaniu, ochronie i utrzymaniu dróg publicznych, wydawane na podstawie niniejszej ustawy przez Ministra **Robót Publicznych**²⁾ w porozumieniu z Ministrem **Spraw Wewnętrznych**³⁾, a także z innymi interesowanymi ministrami, oraz szczegółowe rozporządzenia, wydawane przez samorządy wojewódzkie, a jak długo samorządy te nie zostaną zorganizowane — przez wojewodów — winny być obwieszane.

Obwieszczenie tych rozporządzeń nastąpi przez ogłoszenie na tablicach, umieszczonych przy drogach i mostach, oraz przez ogłoszenia, wywieszane w urzędach gminnych i rozpowszechniane w sposób, używany w danej miejscowości.

II. Przepisy dotyczące używania i ochrony dróg.

Art. 4. Drogi publiczne przeznaczone są dla ruchu pieszego, jeżdżenia i pędzenia zwierząt.

Ruchu na drogach publicznych nie wolno tamować lub utrudniać, z wyjątkiem wypadków prawem przewidzianych.

Każda przeszkoda lub utrudnienie w ruchu z rozmysłu, z braku ostrożności, lub niedbalstwa stanowi przekroczenie niniejszej ustawy. Do przeszkód w ruchu zalicza się nie tylko bezpośrednie tamowanie ruchu na drodze publicznej, ale też wykonywanie czynności obok drogi lub umieszczanie obok drogi przedmiotów, które w jakikolwiek sposób utrudniają mogą ruch na drogach.

Art. 5. Rozporządzenia Ministra **Robót Publicznych**²⁾ i Ministra **Spraw Wewnętrznych**³⁾ oraz rozporządzenia samorządów wojewódzkich, względnie wojewodów (art. 3) uregulują:

- 1) zakazy włączania po drogach przedmiotów psujących drogi,
- 2) zakazy zanieczyszczenia dróg i ich przynależności,
- 3) zakazy tratowania i wypasania skarp, nasypów i rowów; nadto przepisy te unormują:
 - 1) szerokość ładunków oraz szerokość obryczy wozów ciężarowych,
 - 2) używanie hamulców przy wozach,
 - 3) ochronę mostów i ruchu na mostach,
 - 4) znaki drogowe i znaki ostrzegawcze,
 - 5) szybkość jazdy i ruch pojazdów konnych, mechanicznych i rowerów, pędzenie zwierząt oraz międzynarodowy ruch samochodów,
 - 6) utrzymanie zajazdów, urządzenie rogatki i skrzyżowanie dróg,
 - 7) przewóz materiałów wybuchowych, lekoopalnych i t.p.⁴⁾

Art. 6. Każdy pojazd podczas jazdy, jeżeli jakieś szczególne okoliczności nie zmuszają do wyjątku, winien trzymać się prawej strony. Szczegółowe przepisy co do wymijania i wyprzedzania wydadzą Minister **Robót Publicznych**²⁾ i Minister **Spraw Wewnętrznych**³⁾.

Art. 7. Minister **Robót Publicznych**²⁾ i Minister **Kolei Żelaznych**⁵⁾ wydadzą co do skrzyżowania dróg z kolejami żelaznymi przepisy, które uwzględnią bezpieczeństwo i swobodę ruchu na drogach⁶⁾.

Art. 8. Zarządom telegrafów i telefonów służy prawo prowadzenia wzdłuż dróg publicznych przewodów napowietrznych, lub podziemnych bez żadnej za to zapłaty.

Przeprowadzenie to wykonywa się w porozumieniu z zarządami drogowymi i według ich wskazań, do których zarządy telegrafów i telefonów mają się zastosować.

Art. 9. Minister **Robót Publicznych**²⁾ po wysłuchaniu opinii zarządów drogowych, w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali sposób użycia pasa drogowego do przeprowadzenia kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwadniających i t.p.

Warunki użycia dróg na powyższe cele winny przede wszystkim mieć na względzie bezpieczeństwo publiczne i swobodę ruchu na drodze.

Przedsięwzięcia będą obowiązywać do wykonania na swój koszt robót potrzebnych dla zabez-

pieczenia trwałości drogi i bezpieczeństwa ruchu oraz do utrzymania wykonanych w tym celu urządzeń. Za używanie drogi może być oznaczona opłata na rzecz właściwego zarządu drogowego na zasadzie porozumienia się przedsiębiorstwa z tym zarządem; o ile skutkiem używania drogi dla urządzeń wyżej wymienionych wzrosną koszty utrzymania drogi. Opłata ta nie może przewyższać wysokości wzrostu kosztów utrzymania drogi.

W razie braku porozumienia wysokość opłaty wyznacza wojewoda przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego (izby wojewódzkiej) z głosem stanowczym co do dróg, których utrzymanie bądź należy, bądź zostało przekazane gminom wiejskim i miejskim oraz powiatowym związkom samorządowym. Co do dróg pozostałych wysokość opłaty oznacza Minister Komunikacji).

Zakładanie takich urządzeń poza granicami uprawnień koncesji i zezwoleń właściwych władz nie pociąga za sobą żadnych stałych służebności, przedawnień, lub jakichkolwiek obciążeń dróg publicznych. Na wypadek uchylania się przedsiębiorstw od obowiązków, nałożonych na nie z tytułu niniejszego artykułu, mogą one być zmuszane do wykonania tych zobowiązań, względnie właściwy zarząd drogowy wykona potrzebne roboty na koszt odnośnego przedsiębiorstwa¹⁰⁾.

III. Przepisy, dotyczące utrzymania dróg.

Art. 10. Na odcinkach dróg publicznych o twardej nawierzchni, przechodzących przez miasta, miasteczka, osady i wsie o zwartym zabudowaniu, zarządy gminne są obowiązane do oczyszczania tych dróg z kurzu i błota i usuwania zgarniętego materiału, przyczem mogą obowiązek ten nałożyć na właścicieli przyległych nieruchomości.

Art. 11. O ile szerokość korony istniejącej drogi państwowej, wojewódzkiej i powiatowej nie pozwala na składanie na niej ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z drogi na zasadzie drzew przydrożnych i ustawianie słupów dla przewodów elektrycznych lub telefonicznych, właściciele gruntów przyległych do dróg winni pozostawić w tym celu wolne od uprawy pasa gruntu na szerokości 75 centymetrów, mierząc od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu. O potrzebie rozszerzenia istniejącego pasa gruntu do 75 centymetrów wzdłuż dróg wojewódzkich i powiatowych orzeka samorząd wojewódzki.

Powiatowy związek samorządowy może zobowiązać właścicieli gruntów przydrożnych do pozostawienia wolnego od uprawy pasa gruntu takiejże szerokości i przy drogach gminnych.

Posiadacz tego pasa przydrożnego jest obowiązany zezwolić na bezpłatne składanie na nim ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z drogi, na sadzenie na nim drzew przydrożnych oraz ustawianie słupów dla przewodów elektrycznych.

Posiadacze przydrożnych gruntów obowiązani są zezwolić na rozrzucanie błota lub kurzu, złożonego na pasie przydrożnym, po przyległych polach uprawnych, lub łąkach w czasie, kiedy to rozrzucanie nie będzie szkodziło zasiewom, trawom i t.p.

Art. 12. W wypadkach, gdzie droga publiczna przecina las, właściciel jego, jeżeli osuszenie drogi, bezpieczeństwo ruchu, zabezpieczenie przeciwko tworzeniu się zasp śnieżnych tego wymaga, — może być zobowiązany na podstawie dobrowolnej umowy, a w braku zgody na podstawie orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg gminnych oraz w stosunku do tych dróg powiatowych, wojewódzkich i państwowych, których budowa i utrzymanie przekazane zostały powiatowym związkom samorządowym, zaś — wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg nie przekazanych powiatowym związkom samorządowym¹¹⁾ — do utrzymania po obu stronach drogi pasa ziemi wolnego od drzew i krzaków określonej w każdym wypadku szerokości za jednorazowym odszkodowaniem.

Kto się nie zadowoli orzeczeniem władzy administracyjnej w sprawie wysokości odszkodowania, temu przysługuje prawo zwrócenia się do sądu w terminie 30-dniowym, co nie wstrzymuje wykonania orzeczenia administracyjnego, jeżeli odszkodowanie zostanie złożone do depozytu sądowego.

Art. 13. Podczas naprawy dróg publicznych i mostów zarząd drogowy, wykonywujący te roboty, winien zostawić dla ruchu wolną przestrzeń, potrzebną przynajmniej dla jednego pojazdu, a jeżeli to jest niemożliwe — urządzić prowizoryczny objazd.

Art. 14. Właściciele gruntów, przylegających do drogi publicznej, obowiązani są dozwolić na urządzenie czasowego przejazdu przez ich grunty, o ile zarząd drogowy uzna to za konieczne z powodu wydarzeń, spowodujących przerwę w komunikacji, jak np. z powodu przełomów nawierzchni drogi, wielkich zasp śniegowych, usuwisk, zniszczenia mostów, lub grobli drogowych, lub też z powodu przebudowy lub naprawy drogi.

Za szkody wyrządzone właściciel będzie odpowiednio wynagrodzony przez zarząd drogi na podstawie dobrowolnej umowy, lub w braku tejże na mocy orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg gminnych oraz w stosunku do tych dróg powiatowych, wojewódzkich i państwowych, których budowa i utrzymanie zostały przekazane powiatowym związkom samorządowym, zaś orzeczeniem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg nie przekazanych powiatowym związkom samorządowym¹²⁾.

Zainteresowanemu służy prawo zwrócenia się do sądu co do wysokości odszkodowania jak w art. 12

Art. 15. W polach i miejscowościach otwartych w odległości do trzech i pół metrów od zewnętrznego brzegu rowu, lub stopy nasypu drogowego dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych zabrania się stawiać budynków i studni.

Odległość wszelkich ogrodzeń wynosić ma przynajmniej 75 centymetrów.

Przepis powyższy nie odnosi się do odcinków dróg w miastach lub osiedlach, które posiadają

już zatwierdzone na zasadzie przepisów obowiązujących linie regulacyjne.

Zakłady i fabryki, mogące zagrażać bezpieczeństwu ruchu na drogach publicznych, jak: kuźnie, piece cegielniane i wapienne, wiatraki, szyby górnicze, zbiorniki materiałów łatwopalnych oraz kopalnie gliny, piasku, żwiru, torfu, kamieniołomy i t.p. urzędzenia winny być umieszczone, względnie urządzone, na odległości 5 — 40 metrów od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu, stosownie do przepisów szczegółowych, które wyda Minister **Robót Publicznych**).

Ograniczenia powyższe mogą być zastosowane do dróg gminnych orzeczeniem wydziału powiatowego).

Przepisy niniejsze nie dotyczą istniejących budynków, zakładów i fabryk, jednak ich przebudowa musi odpowiadać tym przepisom¹¹⁾.

Art. 16. W miejscach przecięcia się drogi publicznej z inną drogą publiczną lub prywatną, na rowie przydrożnym ma być zbudowany, jeżeli zachodzi potrzeba, podług przepisów lub wskazówek zarządu drogi most lub przepust, którego budowa i utrzymanie obciąża zarządy dróg publicznych, względnie właścicieli dróg prywatnych, łączących się z daną drogą publiczną. To samo tyczy się dojazdów i dostępów do zabudowań i gruntów. Budujący lub utrzymujący drogę gruntową, która wychodzi na drogę publiczną, obowiązany jest na żądanie zarządu drogi publicznej własnym kosztem wybrukować lub wysypać tłuczniem lub żwirem drogę gruntową na długości do 25 metrów, licząc od brzegu jezdni drogi publicznej.

Art. 17. Minister Komunikacji wyda przepisy do odwadniania dróg oraz w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i **Spraw Wewnętrznych** co do odprowadzania wód ze sztucznych ścieków do rowów przydrożnych¹²⁾ 12).

Przy budowie lub przebudowie młynów, jazów, stawów, zbiorników, mostów i innych budowli wodnych, zmieniających warunki przepływu wód pod mostami na drogach publicznych, mają być przy wydawaniu odnośnych zezwoleń uwzględnione żądania zarządów drogowych.

Art. 18. Wzdłuż wszystkich dróg publicznych, państwowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych, wszędzie gdzie tylko warunki miejscowe na to pozwalają, należy posadzić i utrzymywać rzędy drzew, o ile można, owocowych lub żywopłoty.

Sadzenie, utrzymywanie i użytkowanie drzew przydrożnych należy do zarządów drogowych.

W razie zaniedbania powyższego obowiązku przez zarządy drogowy, wyższe instancje samorządowe, względnie województwa (art. 3) mogą zarządzić obsadzenie dróg drzewami na koszt niedbałych zarządów drogowych.

Zarządy drogowy sadzą drzewa na koronie drogi, bądź za rowami na pasach gruntu, stanowiących własność drogi lub pozostawionych przez właścicieli przydrożnych gruntów wolnymi od uprawy w myśl art. 11 niniejszej ustawy.

Na drogach gminnych, na których powiatowy związek samorządowy nie ustanowił tego pasa

(art. 11, ust. 2), obsadzenie dróg za rowami jest obowiązkiem właścicieli gruntów przydrożnych, którzy posadzone drzewa utrzymują i użytkują.

Ogólne przepisy o sposobach obsadzania dróg, oraz przepisy o utrzymaniu drzew przydrożnych wyda Minister **Robót Publicznych**), a szczegółowe przepisy dla dróg samorządowych wyudzą poszczególne związki samorządowe wojewódzkie.

Postanowienie niniejszego artykułu nie zmienia stosunków prawnych, jakie zachodzą co do drzew już istniejących za rowami aż do czasu usumienia tych drzew¹³⁾.

IV. Przepisy karne.

Art. 19. Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych jest obowiązkiem zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.

Art. 20. Służba drogowa, uprawniona do wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy, przy wykonywaniu swoich obowiązków powinna nosić przepisane oznaki służbowe i posiadać odpowiednio legitymacje, wydane przez właściwe zarządy drogowy.

Art. 21¹⁴⁾. Winny naruszenia przepisów niniejszej ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie, ulega — o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą — karze grzywny do **tysiąca**¹⁵⁾ złotych lub aresztu do sześciu tygodni, albo obu tym karom łącznie.

Jeżeli czyn przestępczy polega na uszkodzeniu dobra publicznego, należy wymierzyć grzywnę nie niższą od dwukrotnej wysokości zrażdzonej szkody, jednak nie ponad miarę, określoną w ust. 1.

Podżeganie, pomoc, tudzież usiłowanie są karalne.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad cztery tygodnie¹⁶⁾.

Art. 21a¹⁷⁾. Właściciel, dzierżawca lub zarządzający pojazdem mechanicznym, który nie będzie mógł podać władzy administracyjnej, kto w oznaczonym czasie kierował pojazdem mechanicznym, pozostającym w jego władaniu, o ile nie wykaże, że pojazdu użyła osoba mu nieznaną wbrew jego wiedzy i woli, czemu mimo należytej staranności nie mógł zapobiec, będzie karany grzywną do **pięciuset**¹⁷⁾ złotych.

Na zasadach powyższych będzie karana osoba, której właściciel, dzierżawca lub zarządzający pojazdem mechanicznym zleci lub pozostawi kierowanie pojazdem.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad dwa tygodnie¹⁸⁾.

Art. 21b¹⁸⁾. Właściciel, dzierżawca lub zarządzający pojazdem mechanicznym odpowiada za grzywny, nałożone na kierowników pojazdów mechanicznych, które pozostają w jego władaniu.

Art. 22¹⁹⁾. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Ust. 2 i 3. U. m. ob.¹⁸⁾.

Osobom, wymienionym w art. 21b), służy na równi ze skazanym prawo żądania przekazania sprawy sądowi.

Art. 23. Rząd jest upoważniony do obniżania, lub podwyższania przewidzianego wymiaru grzywien w miarę wzrostu, lub obniżania się waluty.

Art. 24. Grzywny oraz koszty przywrócenia drogi do pierwotnego stanu wpływają do właściwego zarządu drogowego, w zależności od tego, na jakiej kategorii dróg przekroczenie miało miejsce.

Art. 25. O ile przepisy powszechnej ustawy cywilnej w poszczególnych dzielnicach nie przewidują takiej majątkowej odpowiedzialności, za szkody wyrządzone na drogach publicznych odpowiadają majątkowo rodzice za dzieci niepełnoletnie z nimi mieszkające, służbodawcy oraz właściciele pojazdów i zwierząt — za służbę niżej lat czterdziestu. Współwłaściciele odpowiadają solidarnie.

W razie nie wykrycia sprawcy szkód, wyrządzonych na drogach publicznych, odpowiedzialność ponosi wieś, osada lub miasto, na których terenie szkody dokonano, o ile znamiona szkody wskazują, że wyrządziła je ludność miejscowa.

V. Przepisy końcowe.

Art. 26¹⁴⁾. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: **Robót Publicznych³⁾** i **Spraw Wewnętrznych⁴⁾** w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, a co do art. 21 — 22 również Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 27. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące od jej ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązująca wszelkie ustawy i rozporządzenia obowiązujące dotychczas w poszczególnych dzielnicach w przedmiocie przepisów porządkowych o używaniu, ochronie i utrzymaniu dróg.

OBJAŚNIENIA.

1) Niniejszą ustawę ogłoszono z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- a) Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. o zmianie ust. z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151 z 1928 r.).
- b) Rozporządź. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976 z 1934 roku).

2) Moc obowiązująca niniejszej ustawy została ustawą z dnia 29 stycznia 1948 r. rozciągnięta na cały obszar wojew. śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 732 z 1948 r.).

3) W myśl Rozp. Prezydenta Rzeczyp. z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia Urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479 z 1932 r.), kompetencje tegoż Ministra przeszły na Ministra Komunikacji.

4) Obecnie Ministrowi Administracji Publicznej.

5) a) Rozp. Min. Rob. Publ. z dnia 2 września 1931 r. o zakazie używania na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków i koni z wystającymi ostrymi częściami (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 70 z 1932 r.).

b) Rozp. Ministra Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458 z 1937 r.).

c) Rozp. Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października, wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616 z 1937 r. **zmienione** Rozp. Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 186 z 1948 r.).

6) Rozp. Ministra Robót Publicznych z dnia 12 maja 1930 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 373 z 1930 r.).

7) Rozp. Prezydenta Rzeczyp. z dnia 24 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567 z 1926 r.) zniesiony został Urząd Ministra Kolei Żelaznych, a ustanowiony Urząd Ministra Komunikacji.

8) p. Rozp. Min. Robót Publicznych i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniach dróg publicznych z kolejami żelaznymi (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 641 z 1924 r.).

9) Według Rozp. Prezydenta wymien. w uwadze 1 b.

10) p. Monitor Polski Nr 113 z 1933 r.

11) Przepis art. 15, ust. 2 utracił moc obowiązującą w odniesieniu do gmin wiejskich i uzdrowisk użyteczności publicznej, — p. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym, którego tekst jednolity ogłoszony został w Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 216 z 1939 r.

12) p. Rozp. Min. Robót Publicznych z dnia 17 października, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewn. oraz Przemysłu i Handlu o przepisach co do odległości budowlnej od dróg publicznych i co do ścieków przydrożnych. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 778 z 1925 r.).

13) p. Rozp. Min. Robót Publ. z dnia 30 grudnia 1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 51 z 1923 r.).

14) Według Rozp. Prezyd. Rzeczyp. wymienionego w uwadze 1a.

- 15) Obecnie 50.000 zł. — p. dekr. z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161 z 1948 r.).
- 16) p. art. 10 prawa o wyk. (poz. 572 z 1932 r.) i art. 12 przepisów wprowadzających prawo o wykroczeniach (poz. 573 z 1932 r.).

art. 21a.

- 17) Obecnie 25.000 zł. — p. dekr. z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161 z 1948 r.).
- 18) Na mocy art. 640 K.P.K. — p. poz. 725 z 1932 r.

Poz. 115**ROZPORZADZENIE****Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych**

z dnia 2 września 1931 r.

o zakazie używania na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami.

(Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 70 z 1932 r.).

Na podstawie art. 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: białostockiego, wileńskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego, w czasie od 15 kwietnia do 15 października, zaś na obszarze pozostałych województw w czasie od 1 kwietnia do 15 listopada nie wolno używać na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami.

§ 2. W okresach czasu wymienionych w poprzednim paragrafie, mogą być używane na drogach publicznych z twardą nawierzchnią, podkowy u koni pantoflowe albo podkowy z tępymi hacelami lub z tępymi zębami. Wysokość haceli i zębów nie może przekraczać grubości podkowy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy koni wojskowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 116**ROZPORZADZENIE****Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych.**

z dnia 12 maja 1930 r.

o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

(Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 373 z 1930 r.).

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt, jako to: kierowcy pojazdów mechanicznych, woźnice, cyklisty, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, usunąć się z pojazdami lub zwierzętami jeszcze więcej na prawo.

Również powinni zbroczyć więcej na prawo, gdy zostają wyprzedzani, natomiast, gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, powinni o tyle, ile potrzeba, zbroczyć na lewo, po upewnieniu się, że mogą to uczynić bez zawadzenia o ja-

ką przeszkodę i bez narażenia się na zderzenie z dążącymi drogą w przeciwnym kierunku, a po wyprzedzeniu skierować się z powrotem na prawą stronę drogi, jednak dopiero po upewnieniu się, że mogą to uczynić bez niebezpieczeństwa dla wyprzedzonych.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swym zbliżaniu się, a ostrzeżony powinien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 2. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzaniem znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, jeżeli droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jako też na

mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 3. Tam, gdzie obok twardej nawierzchni istnieje także miękki letni tor, uważa się, o ile chodzi o zastosowanie zawartych w §§ 1 i 2 przepisów o kierunku jazdy, wymijaniu i wyprzedzaniu, twardą nawierzchnię i miękki letni tor za dwie oddzielne drogi. Jeżeli jednak szerokość miękkiego letniego toru nie pozwala na wyminięcie lub wyprzedzenie, można o tyle, ile potrzeba, zboczyć na twardą nawierzchnię lecz po upewnieniu się, że można to uczynić bez niebezpieczeństwa dla zdążających twardą nawierzchnią.

§ 4. Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl przepisów rozdziału IV ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).¹⁾

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązująca rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 1922 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 407).

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów zamieszczonych w dziale czwartym Rozp.

Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 396).

OBJAŚNIENIA.

1) Dekretem z dnia 26 kwietnia 1948 r. grzywny, kary pieniężne, kary porządkowe, nawiązki, oznaczone stałą kwotą pieniężną, oraz górna granica grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek, oznaczonych w określonej kwocie pieniężnej, przewidziane w przepisach prawa materialnego i formalnego, wydanych przed 5 września 1939 r. podwyższoną została pięćdziesięciokrotnie (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

Przepis ten nie ma zastosowania do przypadków wymienionych w art. 3, pkt. 1 i 2 wym. pow. dekretu.

2) Obecnie obowiązuje Rozp. Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616 z 1937 r., zmienione Rozp. Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 1948 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Bezpieczeństwa Publ., Pracy i Opieki Społecznej, oraz Zdrowia — (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 186).

Poz. 117

ROZPORZĄDZENIE.

Ministrów: Komunikacji i spraw Wewnętrznych.

z dnia 5 lipca 1937 r.

o ruchu rowerów na drogach publicznych.

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458 z 1937 r.)¹⁾

Na podstawie art. 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151), art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) oraz art. 2 punkt 4) lit. b) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Rowery, wszelkie wózki, poruszane siłą nóg, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm³ i motocykle z silnikami o takiejże pojemności, zwane w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego rowerami, mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

(2) Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

(3) Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, nazwę firmy, która rower wyprodukowała, numer fabryczny roweru, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i Nr domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3, względnie podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2. (1) Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937 r.

(2) Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy

okres rejestracyjny Ministerstwo Komunikacji. Tabliczek rowerowych dostarczają zarządom gmin wojewódzkie władze administracji ogólnej za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru z tyłu za siodełkiem, prostopadłe do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była łatwo widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie pozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3 (1) Wysokość opłat za wykonanie i wydanie tabliczki rowerowej ustalają Ministrowie: Komunikacji, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu²⁾.

(2) Od opłat, wymienionych w ust. (1), zwolnieni są: żołnierze żandarmerii, funkcjonariusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonariusze policji państwowej i straży granicznej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdzi, że rowerów używają do celów służbowych.

(3) Z każdej z opłat, wymienionych w ust. (1), wpływa na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego trzy piąte³⁾, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

(4) Kwoty, przypadające w myśl ust. (3) Państwowemu Funduszowi Drogowemu, powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto Państwowego Funduszu Drogowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego, a w mieście stołecznym Warszawie — Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę³⁾.

§ 4. Rowerów nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12.

§ 5. (1) Każdy rower, używany na drodze publicznej, powinien być zaopatrzony:

1) w co najmniej jeden sprawnie działający hamulec,

2) umieszczoną z tyłu z lewej strony roweru latarkę z czerwonym światłem lub w ten sam sposób umieszczone szkielek odbłaskowe koloru czerwonego, o średnicy co najmniej 3 cm, zaopatrzone w wyciśnięty na szkielek lub na metalowej jego oprawce znak fabryczny wytwórni oraz napis, stwierdzający, że ten szkielek został zatwierdzony przez Ministerstwo Komunikacji,

3) w dzwonek jako sygnał ostrzegawczy.

(2) Z nastaniem zmroku rower, używany na drodze publicznej powinien być zaopatrzony w przymocowaną na przodzie latarkę, rzucającą światło bezbarwne. Jeżeli rower zaopatrzony jest w latarkę rzucającą światło oślepiające, wówczas latarka ta powinna być tak urządzona, aby można było spuszczać do dołu snop światła, nie oślepiając zbliżających się z przeciwnej strony.

(3) Przepisy ust. (1), pkt. 1) i 3) nie dotyczą rowerów z silnikami pomocniczymi i motocykli, które powinny być zaopatrzone:

1) w dwa sprawnie i niezależnie od siebie działające hamulce.

2) w trąbkę o nieprzeźwiłym dźwięku, jako sygnał ostrzegawczy.

§ 6. (1) Zabrania się osobom jadącym na rowerach po drogach publicznych:

1) jazdy środkiem zamiast przy prawej krawędzi jezdni, z wyjątkiem wypadków wyprzedzania innych pojazdów,

2) jazdy dwóch lub więcej rowerów obok siebie, zamiast za sobą w jednej linii,

3) wożenia innej osoby, jeżeli rower jest jednoosobowy,

4) jazdy bez trzymania rąk na kierownicy oraz nóg na pedałach (podnóżkach),

5) czepiania się podczas jazdy innych pojazdów,

6) używania innych sygnałów oprócz dzwonek, a przy rowerach z silnikami i motocyklach — trąbek,

7) prowadzenia zwierząt i wożenia na rowerze przedmiotów o wymiarach zagrażających bezpieczeństwu ruchu.

(2) Rowery z silnikami pomocniczymi i motocykle, wymienione w § 1, w ust. (1) rozporządzenia niniejszego, nie mogą być używane z przyrzecznymi wózkami oraz do wożenia więcej niż jednej osoby.

§ 7. (1) Zabrania się rowerzystom jeżdżenia po jezdni, przeznaczonej do ruchu pojazdów, jeżeli obok drogi publicznej jest urządzona specjalna ścieżka dla rowerzystów. Osoby, używające wózków poruszane siłą nóg, rowerów z silnikami pomocniczymi i motocykli, mogą korzystać tylko z jezdni przeznaczonej do ruchu pojazdów.

(2) Jeżdżenie na rowerach na poboczach dróg o twardej nawierzchni dozwolone jest tylko wówczas, gdy to nie utrudnia ruchu pieszych na tych poboczach, przyczym jadący na rowerze obowiązany jest ustępować drogi pieszym. Na specjalnych ścieżkach dla pieszych i chodnikach rowery mogą być tylko prowadzone i to wyłącznie wówczas, gdy to nie utrudnia ruchu pieszym.

§ 8. Przepisy §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia niniejszego nie dotyczą rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucyj i urzędów wojskowych.

§ 9. Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w myśl przepisów ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 10. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 5, ust. (1) pkt. 2, który wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Karty rowerowe, wydane w 1936 r. uprawniają do bezpłatnego otrzymania tabliczki rowerowej, ważnej na pierwszy okres rejestracyjny (§ 2, ust. (1)).

(3) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązująca: § 25 i § 26 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611), rozporządzenia Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 maja 1936 r. o używaniu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 312), oraz wszelkie rozporządzenia wojewódzkich władz administracji ogólnej, sprzeczne z rozporządzeniem niniejszym.

OBJAŚNIENIA.

- 1) Niniejsze Rozp. ogłoszono z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozp. Ministrów: Komunikacji, Administracji Publ., Ziemi Odzyskanych i Bezp. Publ. z dnia 30 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 216).
- 2) Według Rozp. z dnia 30 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 216).
- 3) Obecnie Zarządu m. stoł. Warszawy.

Publikacje Wojewody Warszawskiego

Poz. 118

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 23 czerwca 1948 r.

L. O. Org. II 3a)

w przedmiocie zmian w zarządzeniu z dnia 15 stycznia 1948 r. o wewnętrznej organizacji i trybie urzędowania starostw powiatowych województwa warszawskiego oraz w rzeczowym podziale akt w tychże starostwach.

Na podstawie art. 69, ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z roku 1936, Nr 80, poz. 555) oraz § 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Wojewody Warszawskiego z dnia 15 stycznia 1948 r. o wewnętrznej organizacji i trybie urzędowania starostw powiatowych województwa warszawskiego (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr 1 — 2, poz. 2), a mianowicie, w szczegółowym podziale czynności wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się:

I. na stronie 7 — całą kolumnę prawą oraz w kolumnie lewej siedem ostatnich wierszy.

II. na stronie 8 — w kolumnie lewej — wiersze od 1 do 52 włącznie, t.j. od wyrazów: „zacyjnego pod względem rzeczowym“ do wyrazów: „7. Sprawozdania“ włącznie, oraz w kolumnie prawej wiersz 30, t.j. wyrazy: 6. „Kwest i zbiórek“, w wierszu 41 wyrazy: „moralności, niekaralności“ oraz wiersze od 51 do 58 włącznie, t.j. od wyrazów:

„IV. Wyznaniowe — znak A. W.“ do wyrazów: „Cmentarzy“ włącznie.

III. na stronie 9 w kolumnie lewej — wiersze od 11 do 21 włącznie, t.j. od wyrazów: „VI Przesiedleńcze — znak A. Przes.“ do wyrazów „7. Statystyki i sprawozdań“ włącznie.

b) część III szczegółowego podziału czynności, dotyczące referatu społeczno-politycznego, — otrzymuje brzmienie następujące:

III.

Referat Społeczno-Polityczny — znak SP. obejmuje sprawy:

I. Ogólne — znak SP. I, a mianowicie:

1. ruchy społeczne, społeczno-polityczne i polityczno-gospodarcze,
2. wszelkie zagadnienia życia społecznego, zawodowego, gospodarczego i kulturalnego,
3. sprawy wynikające z ustosunkowania się Państwa do tych ruchów i zagadnień,
4. sprawy stronnictw politycznych legalnych i nielegalnych oraz układu sił politycznych na terenie powiatu, a także zebrań, wieców i zjazdów politycznych,
5. zbieranie i opracowywanie materiałów z życia społecznego, politycznego, gospodarczego i kulturalnego,

6. sprawy przestępczości politycznej na terenie powiatu,
7. wybory do Sejmu i ciał samorządowych,
8. ewidencjonowanie działalności organów samorządowych z punktu widzenia politycznego,
9. akcje masowe w uroczyste święta narodowe,
10. sprawy, związane ze stacjonowaniem na terenie powiatu oddziałów Armii Czerwonej,
11. prowadzenie ewidencji obcych placówek dyplomatycznych,
12. opiniowanie konkretnych spraw z punktu widzenia politycznego.

II. Bezpieczeństwa publicznego — znak SP. II.

a mianowicie:

1. sprawy bezpieczeństwa na terenie powiatu (zarządzenia ochronne asystencje KBW i wojska),
2. sprawy bezpieczeństwa podczas wyborów do Sejmu i organów samorządowych,
3. sprawy bezpieczeństwa, wynikające z sytuacji gospodarczej na terenie powiatu (klęski ogólne, żywiolowe, bezrobocie i strajki),
4. sprawy szpiegostwa, dywersji, sabotażów, sądów doraźnych, oraz stanu wyjątkowego i wojennego,
5. ochrona obiektów państwowych, komunikacji, łączności i t.p.
6. sprawy wynikające ze stosunku władz administracji ogólnej do Urzędów Bezpieczeństwa Publicznego i Milicji Obywatelskiej,
7. sprawy przestępczości kryminalnej na terenie powiatu;

III. Opiniij personalnych — znak SP. III.

a mianowicie:

1. sprawy oparte na uprawnieniach, Wojewody, wynikających z art. art. 15, 16 i 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej.
2. zbieranie opinij o kandydatach do służby samorządowej i
3. wydawanie świadectw moralności i niekaralności.

IV. Sprawozdawczości — znak SP. IV.

a mianowicie:

1. zbieranie materiału informacyjnego do sprawozdań w sprawach politycznych, gospodarczych, administracyjnych, kulturalnych i bezpieczeństwa oraz

2. opracowywanie sprawozdań sytuacyjnych periodycznych i doraźnych z powiatu.

V. Przesiedleńcze — znak SP. V.

a mianowicie:

1. zagadnienia polityczne, związane z ruchem ludności osiedleniem i przesiedleniem się,
2. sprawy dotyczące osadnictwa spółdzielczo-parcelacyjnego i działalności Rad Społecznych osadnictwa spółdzielczo-parcelacyjnego,

VI. Wyznaniowe — znak SP. VI.

a mianowicie:

1. sprawy wyznaniowe (rzymsko-katolickie, ewangelickie, prawosławne, mojżeszowe, sekty wyznaniowe, bezwyznaniowców),
2. statystyka wyznaniowa,
3. sprawy cmentarzy.

VII. Narodowościowe — znak SP. VII.

a mianowicie:

1. sprawy miejscowości narodowych,
2. sprawy wynikłe ze specjalnych stosunków narodowościowo - politycznych (przesiedlenia, wysiedlenia ze względów polityczno-gospodarczych),
3. sprawy b.b. volksdeutschów,
4. zbieranie i opracowywanie materiałów z życia gospodarczego, politycznego, społecznego i kulturalnego mniejszości narodowych,
5. statystyka mniejszości narodowych (rozmięszczenie, stan posiadania gospodarczo - kulturalnego, migracja) i
6. inne sprawy narodowościowe.

VIII. Prasowe i radiowe — znak SP. VIII.

a mianowicie:

1. kontrola prasy, publikacyj i widowisk,
2. ewidencjonowanie czasopism wydawanych na terenie powiatu,
3. wykorzystywanie wiadomości prasowych i radiowych do użytku służbowego urzędu starościńskiego,
4. urzędowe komunikaty i sprostowania,
5. prenumerata prasy,
6. debit pocztowy,
7. inne sprawy prasowe i
8. sprawy radia,

IX. Stowarzyszeń i związków — znak SP. IX.

a mianowicie:

1. rejestracja i legalizacja stowarzyszeń i związków,
2. ewidencja stowarzyszeń i związków,
3. nadzór nad działalnością stowarzyszeń i związków,
4. rozwiązywanie i likwidacja stowarzyszeń i związków oraz załatwianie odwołań,
5. sprawy związków Zawodowych i współpraca z nimi,
6. zbieranie i opracowywanie materiałów, dotyczących życia stowarzyszeń i związków.

X. Zbiórek publicznych i kwest ulicznych — znak SP. X.

a mianowicie:

1. sprawy zbiórek publicznych i kwest ulicznych,
2. wydawanie zezwoleń na zbiórki i kwesty;

c) punkt III części IV szczegółowego podziału czynności, dotyczącej referatu administracyjno-prawnego (strona 8, kolumna prawa), otrzymuje brzmienie następujące:

XI. Referat Administracyjno-Prawny — znak A.

obejmuje sprawy:

I. Ogólno-prawne — znak A. P.

1. Wywłaszczeń na cele obrony Państwa, dróg lądowych i wodnych oraz kolei.
2. Opini w sprawach koncesji alkoholowych,
3. Darowizn i fundacji.

II. Obywatelstwa stanu cywilnego — znak A.O.

- 1) Obywatelstwa (poświadczenia, uznania, nadania utraty, pozbawienia, odzyskania i zwolnienia),
- 2) Przynależności gminnej,
- 3) Spisów ludności,
- 4) Ewidencji i kontroli ruchu ludności (meldunki, rejestry, księgi meldunkowe i t.p.),
- 5) Aktów stanu cywilnego.
- 6) Nadawanie nazwisk dzieciom nieznanych rodziców.
- 7) Zmiany nazwisk.

III. Porządku Publicznego — znak A. PP.

1. Dowodów osobistych.
2. Przepisów porządkowych z dziedziny policji komunikacyjnej (drogowej, kolejowej, autobusowej, lotniczej, wodnej, pocztowej i t.p.),
3. Nadzoru organów N.O. nad wykonaniem przepisów porządkowych z dziedziny policji budowlanej, ogniowej, zarządzeń odnośnie porządku w domach, lokalach, zabudowaniach, obejściach, placach, ulicach i t.p.,
4. Łowieckie (obwody, spółki łowieckie, ochrona zwierzyny),

5. Straży leśnych polowych i łowieckich,
6. Nadzoru nad lokalami rozrywkowymi, szkołami tańców.
7. Zabaw, festynów, widowisk (filmów, odczytów),
8. Przedsięwzięci wymagających szczególnego zaufania,
9. Biur prób i podań oraz ogłoszeń,
10. Ochrony moralności publicznej, zwalczania handlu kobietami i dziećmi oraz pornografii,
11. Świadczeń o stanie majątkowym i wspólności małżeńskiej,
12. Zwalczania włóczęgostwa i żebractwa,
13. Godzin policyjnych,
14. Wiejskiej służby porządkowej,
15. Powinności podwodowej,
16. Nieprawnych rekwizycji,
17. Poszukiwania osób w kraju i za granicą,
18. Różne.

IV. Samorządowe — znak A-C.

1. wyborów do organów,
2. a) samorządu powiatowego,
b) samorządu gminnego,
c) wójtów i sołtysów,
3. Nadzoru nad samorządem co do poruczonego zakresu działania,
4. Powiatowych organów kolegialnych.
5. Ewidencji składów osobowych organów komunalnych,
6. Szkolne,
7. Zjazdów, konferencji, burmistrzów, wójtów, sołtysów i sekretarzy gminnych.
8. Kwaterunków.

V. Odszkodowań wojennych — znak A-OW.

1. Szkód wojennych poniesionych przez osoby prywatne,
2. Szkód wojennych poniesionych przez inne osoby, organizację, urzędy, samorządy i t.p.
d) na stronie 8, w kolumnie prawej, wiersz 5 od dołu otrzymuje brzmienie następujące: „IV. Samorządowe — A. C.“,
e) na stronie 9 w kolumnie lewej wiersz 22 otrzymuje brzmienie następujące: „V. Odszkodowań Wojennych — znak A-OW“.

§ 2.

W obowiązującym rzeczowym podziale akt w Starostwach Powiatowych Województwa Warszawskiego (Warszawski Dziennik Wojewódzki Nr 1-2, poz. 4 z r.h.) wprowadza się następujące zmiany, mianowicie:

a) skreśla się:

I. na stronie 34 cała kolumna prawa oraz w kolumnie lewej pięć ostatnich wierszy.

II. Na stronie 35 w kolumnie lewej wiersze od 1 do 48 włącznie, t.j. od wyrazów: „III. Sprawy adm. - społeczne - znak S.P.A.“ do wyrazów „8 Różne“ włącznie — oraz w kolumnie prawej w wierszu 55 wyrazy „Moralności i niekaralności“ i w wierszu 56 „ności“ i

III. Na stronie 36 w kolumnie lewej wiersze od 1 do 10 włącznie, t.j. od wyrazów „IV. Sprawy wyznaniowe — znak A-W“ do wyrazów „8. Różne włącznie“ i wiersze od 41 do 57 włącznie, t.j. od wyrazów „VI Sprawy przesiedleńcze — znak A. — prześ.“ do wyrazów 10.

Różne włącznie.

b) część III rzeczowego podziału akt, dotycząca referatu społeczno-politycznego, — otrzymuje brzmienie następujące:

Referat Społeczno-Polityczny — znak S.P.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Sprawy stronnictw politycznych (stronnictwa legalne i nielegalne, układ sił politycznych na terenie powiatu, zebrania, wiece i zjazdy),
2. Zagadnienia gospodarcze, społeczne, zawodowe i kulturalne z punktu widzenia politycznego (informacje o ruchach politycznych, społecznych, kulturalnych, zawodowych i gospodarczych na terenie powiatu),
3. Wybory do Sejmu i ciał samorządowych,
4. Ewidencja działalności organów samorządowych z punktu widzenia politycznego,
5. Sprawy przestępczości politycznej,
6. Akcje masowe (święta narodowe, uroczystości i t.p.),
7. Opiniowanie konkretnych spraw z punktu widzenia politycznego,
8. Sprawy związane ze stacjonowaniem Oddziałów Armii Radzieckiej na terenie powiatu,
9. Ewidencja placówek dyplomatycznych państw obcych,
10. Różne.

II. Sprawy bezpieczeństwa publicznego — znak SP. II.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Sprawy wynikające ze stosunku władz administracji ogólnej do Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego i Milicji Obywatelskiej,
2. Sprawozdania o stanie bezpieczeństwa na terenie powiatu (zarządzenia ochronne, asystencje KBW i wojskowe, ochrona obiektów państwowych, komunikacji i łączności, szpiegostwo, dywersja, sabotaż, stan wyjątkowy, stan wojenny, sądy doraźne),
3. Sprawozdania o stanie bezpieczeństwa w związku ze szczególną sytuacją gospodarczą na terenie powiatu (kleski ogólne, żywiołowe, bezrobocie i strajki),
4. Sprawy bezpieczeństwa podczas wyborów do Sejmu i ciał samorządowych,
5. Przestępczość kryminalna,
6. Różne.

III. Sprawy opinii personalnych — znak SP. III.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Opinie o funkcjonariuszach państwowych i kandydatach do służby państwowej i samorządowej,
2. Świadczenia moralności i niekaralności,
3. Różne.

IV. Sprawozdawczość — znak SP. IV.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Sprawozdania sytuacyjne periodyczne i doraźne z powiatu (materiał informacyjny do sprawozdań w sprawach politycznych; bezniczejstwa, gospodarczo-społecznych, administracyjnych i kulturalnych),
2. Różne.

V. Sprawy przesiedleńcze — znak SP. V.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Zagadnienia polityczne związane z ruchem ludności — sprawy osiedleńcze i przesiedleńcze,
2. Działalność Rad Społecznych osadnictwa spółdzielczo-parcelacyjnego.
3. Różne.

VI. Sprawy wyznaniowe — znak SP. VI.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Sprawy wyznań katolickich,
2. Sprawy wyznań chrześcijańsko-niekatolickich,
3. Sprawy wyznań niechrześcijańskich,
4. Sprawy bezwyznaniowych,
5. Statystyka wyznaniowa,
6. Sprawy cmentarzy,
7. Różne.

VII. Sprawy narodowościowe — znak SP. VII.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Sprawy mniejszości narodowych,
2. Materiały z życia gospodarczego, politycznego, społecznego i kulturalnego mniejszości narodowych,
3. Sprawy wynikłe ze specjalnych stosunków narodowościowych i politycznych (przesiedlenia i wysiedlenia ze względów politycznych lub gospodarczych i t.p.),
4. Sprawy b. volksdeutschów,
5. Statystyka mniejszości narodowych (rozmięszczenie, migracja, stan posiadania gospodarczo-kulturalny),
6. Różne.

VIII. Sprawy prasowe i radia — znak SP. VIII.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Kontrola prasy, publikacji i widowisk,
2. Ewidencja czasopism, wychodzących na terenie powiatu,
3. Wiadomości prasowe i radiowe do użytku urzędu starościńskiego,
4. Urzędowe komunikaty i sprostowania,
5. Prenumerata i zestawienie prasy oraz debity pocztowy,
6. Sprawy radia,
7. Różne.

IX. Sprawy stowarzyszeń i związków znak SP. IX.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Ewidencja stowarzyszeń i związków oraz materiały, dotyczące życia stowarzyszeń i związków,
2. Rejestracja i legalizacja stowarzyszeń i związków,
3. Nadzór nad działalnością stowarzyszeń i związków,
4. Rozwiązywanie i likwidacja stowarzyszeń i związków oraz odwołania,
5. Związki zawodowe i współpraca z nimi.
6. Różne.

X. Sprawy zbiórek publicznych i kwest ulicznych znak SP. X.

O. Przepisy i zarządzenia ogólne.

1. Zezwolenia na zbiórki publiczne i kwesty uliczne,
2. Różne.

c) w punkcie III części IV rzeczowego podziału akt, dotyczącej referatu administracyjno-prawnego (strona 35, kolumna prawa) teczka 12 otrzymuje tytuł następujący: „Sprawy świadectw o stanie majątkowym i wspólności małżeńskiej”;

d) na stronie 36 w kolumnie lewej wiersz 11 obejmuje brzmienie następujące:

„IV Sprawy samorządowe (zakres poruczony)”, oraz w kolumnie prawej wiersz 1 otrzymuje brzmienie następujące: „V Sprawy odszkodowań wojennych”.

§ 4.

Protokolarne przekazanie przez referaty administracyjno-prawne Starostw Powiatowych i przejęcie przez referaty społeczno - polityczne tychże Starostw:

- 1) spraw wyznaniowych,
- 2) spraw przesiedleńczych,
- 3) spraw kwest i zbiórek oraz
- 4) spraw świadectw marałości i niekarałości —

winno nastąpić w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

WOJEWODA
(—) H. Kołodziejczyk.

Poz. 119**OBWIESZCZENIE.**

WOJEWODA WARSZAWSKI
L. dz. PHA. II — 11-102-48.

Podaję do publicznej wiadomości, że Minister Przemysłu i Handlu rozporządzeniem z dnia 11 grudnia 1947 r. o zmianie listy rzemiosł (Dz.U.R.P. Nr 9, poz. 61 z 1948 r.), dotychczas obowiązującą listę rzemiosł, objętą artykułem 142 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) ze wszystkimi późniejszymi zmianami, — zmienił i uzupełnił, jak następuje:

Jako nowe rodzaje rzemiosła zostały uznane:

- „budownictwo — murarstwo, ciesielstwo, żelbetonictwo, układanie płytek, izolatorstwo budowlane, budowa kominów”,
- „drukarnictwo — składanie ręczne, litografia, offset, chemigrafia”,
- „dziewiarstwo — ręczne, okrągłe, raszłowe, saneczkowe”,

„elektromechanictwo — silnikowe, dźwigowe, grzejnicze, medyczne, kinowe, elektromiernictwo”,

„gremplarnictwo”,

„hafciarstwo — kofonkarstwo, mereżkarstwo, wyszywanie na tkaninach, wyrób firanek, szmuklerstwo”,

„instalatorstwo centralnego ogrzewania — urządzeń chłodniczych”,

„mechanictwo maszyn — biurowych gramofonów, rowerów, maszyn do szycia”,

„mechanictwo młyńskie — ryflowanie”,

„młynarstwo”,

„modelarstwo — odlewnicze, kopyciarstwo, wyrób form do kapeluszy, wyrób manekiniów, wyrób podeszew drewnianych”,

„modniarstwo”,

„mydlarstwo — wyrób środków do prania i czyszczenia“,
 „optycywo — wyrób i naprawa okularów“,
 „parasolnictwo — wyrób lasek“,
 „pończosznictwo“,
 „radiomechanictwo“,
 „ślusarstwo maszynowe — budowa i naprawa maszyn, wyrób wag“,
 „szkutnictwo — budowa łodzi, budowa kajaków“,
 „tkactwo bawełniane, jedwabne i wełniane, dywanowe, kilimowe, wyrób wstążek, tasiemek i sznurowadeł, wyrób filcu, cerowanie artystyczne“,
 „wulkanizatorstwo“,
 „wydmuchiwanie szkieł — laboratoryjnych, wyrób opakowań szklanych, wyrób ozdób szklanych“,
 „wyrób galanterii — z drzewa, metalu, skóry, rogu, kości, bursztynu, tkanin, papieru, sztucznych tworzyw, naprawa piór wiecznych i ołówków automatycznych, malarstwo na szkłe i porcelanie, malarstwa na tkaninach“,
 „wyrób klejów“,
 „wyrób konserw jarzynowych i owocowych“,
 „wyrób konserw rybnych — wędzenie i suszenie ryb“,
 „wyrób musztardy i sosów“,
 „wyrób świec — wyrób pasty do obuwia i podłóg, wyrób smarów“,
 „wyrób sztucznych kamieni — wyrób zapraw szlachetnych, betoniarstwo“,
 „wyrób szyldów — świetlnych, malarstwo szyldowe“,
 „wyrób win i soków owocowych — sycenie miodu“,
 „zabawkarstwo — z drzewa, metalu, sztucznych tworzyw, wyrób lalek“,
 „żagłownictwo“.

W związku z powyższymi, wzywam wszystkie, osoby, które prowadzą na obszarze województwa warszawskiego jedno z wymienionych wyżej rzemiośł, aby w terminie do dnia 31 października 1948 r. zgłosiły się do właściwych Starostw Powiatowych — Referaty Przemysłu i Handlu — lub do Zarządów Miejskich — Referaty Przemysłowe — m. Płocka i m. Żyrardowa, celem uzyskania karty rzemieślniczej w formie, określonej w art. 147 prawa przemysłowego na podstawie praw nabytych zgodnie z art. 3 ust. 2 tegoż prawa.

Podstawę do wydania karty rzemieślniczej na zasadzie praw nabytych przez Władze Przemysłowe I-ej instancji stanowi:

- a) potwierdzenie zgłoszenia prowadzenia przemysłu wolnego, zaliczonego z dniem 21.II. 1948 r. do rzemiośła, wydane przed wyżej wymienionym dniem, oraz
- b) karta rejestracyjna Urzędu Skarbowego wykupiona na rok 1948.

Osobom, które nie posiadają jednego z tych dokumentów, względnie żadnego, władza przemysłowa I-ej instancji może wydać kartę rzemieślniczą tylko na podstawie zaświadczenia, stwierdzającego posiadanie przez petenta praw nabytych do prowadzenia rzemiośła, wydanego przez właściwą terytorialnie izbę rzemieślniczą.

Kto nie zastosuje się do zarządzenia, wymienionego w niniejszym obwieszczeniu, podlega ukaraniu z art. 126 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7.VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10.III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) i zgodnie z przepisem art. 1 Dekretu z dnia 26.IV. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) — grzywną do 50.000 zł albo aresztem do dni 14-tu.

Pruszków, dn. 5.VII. 1948 r.

Wojewoda

(—) Henryk Kołodziejczyk

Publikacje Władz i Urzędów podległych

Poz. 120

OGŁOSZENIE.

Starostwa Powiatowego Węgrowskiego

z dnia 18 lipca 1948 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego.

Nr 6/48.

Starosta Powiatowy Węgrowski, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 3 Dekretu z dn. 12 sierpnia 1946 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z r. 1946 Nr 43, poz. 248), podaje do publicznej wia-

domości, że w dniu 2 maja 1948 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego z dnia 8 kwietnia 1948 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Cierpięta, gm. Ossówno, pow. Węgrów.

Węgrów, dnia 15 lipca 1948 r.

Starosta
 (—) P. Rombak

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów.

Dyrekcja Lasów Państwowych Okręgu Warszawskiego w Siedlcach unieważnia zagubioną na terenie Nadleśnictwa Płock cechórkę z napisem „L. P. 161“.

Zagubiono dowód tożsamości konia (klacz, kasztanka) lat 8, wydany przez Zarząd Gminy Tuszcz, na nazwisko Zaręba Wiktoria, zam. we wsi Brzeziny, gm. Tuszcz, pow. radzyminskiego.

Zagubiono legitymację służbową na nazwisko Wilczyński Stefan, pracownik Rejonowego Kierownictwa Robót Wodno-Melioracyjnych w Ostrowi-Mazow.

Zagubiono legitymację służbową Nr 0206, wydaną przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie na nazwisko Waśniewski Eugeniusz, zam. w Pruszkowie, przy ul. Parkowej Nr 12.

Skradzono legitymację służbową Nr 4310, wystawioną przez Państwowy Instytut Higieny Psychicznej w Warszawie, ul. Dolna 42, na nazwisko Wincenty Błoński, oraz legitymację na „Medal Niepodległości“.

Zagubiono dowód rejestracyjny motocykla Nr K — 8942 marki Nr 4 silnika 537, wydany przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie, na nazwisko Rękawek Jan, zam. Otwock, ul. Samorządowa 32.

Zagubiono prawo jazdy na motocykl Nr 5522, wydany przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie, na nazwisko Ładysław Lewandowski, zam. w Kolonii Górcze-Nowe, Nr 34, gm. Młociny.

Zagubiono książkę wozu ciężarowego marki „Chevrolet“ Nr rej. T-85-138, własność Stanisława Zaremby, zam. w Rembertowie, przy ul. Królowej Jadwigi Nr 14, m. 3, oraz prawo jazdy, wydane przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie Nr 9 rej. 4580.

Zagubiono dowód tożsamości konia (ogier, deresz, lat 6), wydany przez Zarząd Gminy Sieluń, na nazwisko Perzanowski Wacław, zam. we wsi Załęże-Sędziąta, gm. Sieluń, pow. Maków-Mazowiecki.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R.K.U. w Ciechanowie, na nazwisko Bednarczyk Władysław, rocznik 1912 — zamiesz. we wsi Stara-Wieś, pow. przasnyskiego.

Zagubiono legitymację Związku Zawodowego Pracowników Państwowych, wydaną na nazwisko Alicja Konopko, zam. Grodzisk, ul. Skrajna 10.

Zagubiono legitymację Związku Zawodowego Pracowników Państwowych, wydaną na nazwisko Kazimierz Szlęzak, zam. Pruszków, ul. Drzymały 8 m. 2.

Zagubiono zaświadczenie na numer próbny HPR 858, wydane przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie, na nazwisko Płoski Henryk, zam. we Włochach, ul. Świetlana Nr 16.

Zagubiono legitymację służbową Nr 751, wydaną przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie, na nazwisko Kazimierski Jan, prac. Starostwa Powiatowego Sierpeckiego.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R.K.U. w Ostrołęce, na nazwisko Gut Henryk, zam. we wsi Gleba, gm. Kadzidło, pow. ostrołęckiego.

Zagubiono dowód tożsamości i tymczasowy dowód tożsamości konia (klacz kara, lat 58), wydane przez Zarząd Gminy Szczepkowo, na nazwisko Wasilowski Jan, zam. we wsi Leśniki, gm. Szczepkowo, powiatu mławskiego.

Zagubiono tablicę na numer próbny HP. R 856, wydany przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie, na nazwisko Lisiecki Edward, zam. w Legionowie, przy ul. Sienkiewicza Nr 6.

Skradzono dowód osobisty, wydany na nazwisko Bonisławski Józef, rocznik 1895, zam. w os. Krasnosielec, pow. Maków Mazowiecki.

Zagubiono zaświadczenie na numer próbny HPR — 866, na motocykl, marki Ardie, Nr silnika 12142, wydany przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie, na nazwisko Rozwadowski Konrad, zam. w Mogielnicy.

na nazwisko Soczek Antoni, zam. w Pruszkowie, przy ul. Szkolnej Nr 18.

Zagubiono prawo jazdy Nr 6123, wydane przez Urząd Wojewódzki Warszawski w Pruszkowie,

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R.K.U. w Mławie, na nazwisko Chmielewski Marian, syn Piotra, rocznik 1915, zam. we wsi Piotrkowo, gm. Szczepkowo, pow. mławskiego.

Przetarg nieograniczony Nr 11 — II.

Dyrekcja Okręgowa Dróg Wodnych w Warszawie ul. Solec 2 ogłasza na 14 września 1948 r. na godz. 10-tą przetarg nieograniczony na roboty przy eksploatacji kęp wiklinowych

na faszynę, na terenie Państwowych Zarządów Wodnych w Płocku, Warszawie i Wyszkanie.

Podkłady przetargowe i bliższe informacje otrzymać można w biurze Dyrekcji.

TŁOCZONO Z POLECENIA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego” w Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim w Pruszkowie, ul. Kraszewskiego 27 codziennie — oprócz niedziel i świąt — w godzinach od 11-ej do 13-ej.

Należność za numery Dziennika Wojewódzkiego i ogłoszenia od dnia 1 stycznia 1948 r. należy wpłacać na konto w P. K. O. Nr 1 — 2158 „Urząd Skarbowy w Pruszkowie na budżet Ministerstwa Administracji Publicznej dział II. § 7”.

Cena Dziennika Wojewódzkiego będzie podawana każdorazowo zależnie od objętości numeru.

Cena jednego egzemplarza Nr 15, zł. 80.--.

Cena ogłoszeń; cała strona Zł 3000,--; 1/2 strony 1500,-- zł,
drobne ogłoszenia Zł 5,-- za wyraz.